

CONSTANTIJN HUYGENS (DEN HAAG)
AAN MARY WOODHOUSE [LONDEN]
12 FEBRUARI 1631
577

Antwoord op een verloren gegane brief van Mary Woodhouse van januari 1631.

Samenvatting: Huygens uit zijn blijdschap dat de goede relatie tussen hem en Mary Woodhouse, echtgenote van Robert Killigrew, weer hersteld is. Hij roept Gaultier aan als getuige van zijn goede bedoelingen.

Over een antwoord door Mary Woodhouse is niets bekend.

Primaire bron: Den Haag, Kon. Bibl., Hs. KA XLIX, dl. 1, p. 419: afschrift (autograaf).

Vroegere uitgave: Worp 1, nr. 577, p. 310: volledig.

Namen: Jacques Gaultier.

Transcriptie

Copie.

To the Lady Mary Killigrew.
12 February 1631, *Manu extemporaneâ*.

Madam,

Peace and prosperitie be upon you and yours for ever, since Reason hath gotten her ancient possession of your heart, and Peace found againe the way between Your Ladyship and me, so that at last without miracle a Spanjard and a Hollander doe partake equally in the blessing of England, but that the one hath beene prevented by the other by a few weekes. God is my witsse: I did never forfeit your friendship, but yet, since you could find in your heart to punish me with the privation of it, and in your noble discretion againe, to restore it kindly, I will take it from Your Ladyship not as one gift twice given, but as a double present, once given and once againe, and never deserved.

Honest Gautier, but now departed, to whom I made my just complaints of your late rigours against my innocence, undertook fervently the defense of my cause, by what he had had occasion to learne of my inclination toward strangers. I am gladd you would save him the paines. And now, even as yourself, I do entreate you this night being past as all things of the world doe. Lett me never think or speake againe of the saddest darknesse of it. Let us be children of light, and exercise such works as become then, Peace and Love above all. In this resolution, on my side, I do kiss your noble hands, holding them to be blessed as the feet are of those that do announce peace, and so, wishing to you and yours againe God's everlasting peace, I rest, as ever I was,

your most humble and assured servant,
C.H.

Vertaling

Aan mevrouw [Mary] Killigrew [geboren Woodhouse].
12 februari 1631, in één adem geschreven.

Mevrouw,

¹Vrede en voorspoed wens ik u en de uwen voor altijd, omdat de Rede in uw hart weer als vanouds de overhand heeft gekregen, en andermaal vrede kon bestaan tussen u en mij, zodat uiteindelijk zonder wonderen een Spanjaard en een Hollander gelijkelijk deel hebben aan Englands zegen, behalve dat de een de ander een paar weken voor was. God is mijn getuige: nooit verloochende ik uw vriendschap, maar, omdat uw gemoed u zover bracht mij te straffen met de beëindiging ervan, en die door uw edel oordeel, weer te herstellen, daarom zal ik die, Mevrouw, van u niet aannemen als één geschenk dat twee keer gegeven werd, maar als een dubbel geschenk, eens en andermaal gegeven, maar niet verdiend.

De goede [Jacques] Gaultier, die nu vertrokken is, tegenover wie ik mij over uw strenge optreden, terwijl ik onschuldig was, heb beklagd, heeft met grote inzet de verdediging van mijn zaak op zich genomen, waarbij hij gelegenheid had om kennis te maken met de manier waarop ik met vreemdelingen omga. Ik zou blij zijn als u hem de problemen zou besparen. En nu vraag ik u, zoals ook u dat wilt, of deze nacht is geweken, zoals alles voorbijgaat. Laat u mij nooit meer denken aan, of spreken over de zo droeve duisternis ervan. Laat ons kinderen van het licht zijn, en laat onze daden zo zijn dat ze vooral vrede en liefde bewerkstelligen. Nadat ik voor mezelf tot deze slotsom ben gekomen, kus ik uw edele handen, die in mijn ogen evenzeer gezegend zijn als de voeten van hen die vrede verkondigen, en aldus blijf ik, nadat ik u en de uwen wederom Gods eeuwigdurende zegen heb gewenst, zoals ik altijd ben geweest,

[mevrouw,]

uw nederige en getrouwe dienaar
Constantijn Huygens.

1. De onderhavige brief is de afsluiting van een brouille tussen Mary Woodhouse en Constantijn Huygens, veroorzaakt door de problemen rond Mary's zoon Charles Killigrew. Deze verbleef in de Republiek in 1624 en 1629, o.m. als page van Frederik Hendrik; Huygens zou hem enigszins begeleiden. Maar Charles onttrok zich aan die begeleiding, en kwam in Rotterdam te overlijden in 1629. Lady Killigrew gaf aanvankelijk Huygens de schuld hiervan. Deze ontkende pertinent; zie de brieven aan Robert Killigrew en aan Mary Woodhouse van begin december 1630 (Worp 1, nr. 566, p. 305-307 en nr. 567, p. 307).

119.
17. Feb. 1631.
Madame,
I have and prospering be upon you and your friends, since
I have both your kind assistance of your heart, and since
I have the way to your heart and me. So that at last, without
circumstances, a Spaniard and a Hollander do partake equally in the
Crown of England: but that the one hath been purchased by
the other by a few mites. And is my intention, I do desire
to give you friendship, but your mind you could find in your heart
to punish me with the punishment of it, and in your noble discretion
against, to answer it kindly: I will take it from your heart,
not as one gift twice given, but as a dolls purse, one given
and one again, and mine desired. About France, he
now departed, to whom I made my just complaints of
your late rigour against my innocence, and such friendly
the defence of my cause, by which he had had occasion to know
of my inclination toward strangers. I am glad you would
save him the pains: and now, but as you self, I do
wonder you this might bring past, as all things of the
world do, but as mine that, against of the 1630. A debate
of it. Let us be children of light, and examine such works
as below the, Peace and Love above all. In this con-
clusion, on my side, I do love your noble hands, holding them
to be blessed, as the first are of those that do announce
peace, and so, willing to you and your against Gods disturbing
peace, I wish, as ever I was
your most Obedient
servant
G.